

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-07-18796 צרפתי ואח' נ' Google inc ואח'

לפני כבוד השופטת בכירה אושרי פרוסט-פרנקל

התובעים:

1. שרית צרפתי
2. יהודית אור לוי
3. אריאלה גרבוז
4. מורן אסולין
5. שולמית מאר
6. אורי שמואלי
7. נאוה צביאלי רפפורט
8. מירי בר און

נגד

הנתבעים:

1. Google inc
2. גוגל ישראל בע"מ
3. פייסבוק ישראל בע"מ
4. FACEBOOK INC
5. פייסבוק אירלנד
6. AUTOMATTIC INC
7. לורי שם טוב
8. מרדכי לייבל

החלטה

1. בפני בקשה למתן היתר המצאה מחוץ לתחום המדינה שהגישו המבקשים נגד Automatic Inc. (WordPress) (להלן: "המשיבה 6"), בקשר עם תביעה שהגישו המבקשים נגד המשיבה ונגד 7 משיבים אחרים, שבמסגרתו התבקשו צווים זמניים וסעד כספי על סך 2,000,000 ₪.
2. החלטתי זו ניתנת לאחר עיון בבקשה, בתשובה, בתגובת המבקשים לתשובה ובתשובת המשיבה 6 לתגובת המבקשים.

א. המסגרת העובדתית בקליפת אגוז

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-07-18796 צרפתי ואח' נ' Google inc ואח'

3. המבקשים הינם עובדים סוציאליים העובדים במנהל השירותים החברתיים בעיריית תל אביב. המשיבה 6 הינה חברה המאוגדת תחת דיני מדינת דלוואר, ארה"ב, ומקום מושבה הוא במדינת קליפורניה. המשיבה מגדירה עצמה כמפעילה של אתר האינטרנט www.wordpress.com (להלן: "הפלטפורמה"), אשר מעניק שירותי אירוח לבעלי אתרים ובלוגים באינטרנט.
4. על פי האמור בכתב התביעה, נטען כי הנתבעים 7 ו-8, לורי ולרי שם טוב ומוטי לייבל (להלן: "הנתבעים 7-8") מזה תקופה ארוכה, מעלים דברי נאצה קשים, קללות חסרות רסן, כינויי גנאי וצילומים מבזים שונים כנגד המבקשים, לרבות באמצעות בלוגים המופעלים על גבי הפלטפורמה (להלן: "הבלוגים"), וזאת על מנת להטיל על המבקשים אימה ופחד בקשר לביצוע תפקידם המקצועי.
5. המבקשים דיווחו למשיבה 6 באמצעות בא כוחם באופן מקוון על התכנים הפוגעניים שהועלו לטענתם באמצעות הפלטפורמה (ר' נספח א' לבקשה). תשובת המשיבה 6 לפנייה זו הייתה כי המשיבה 6 אינה עוסקת בבירור אמיתות התכנים, לרבות ככל שהם פוגעניים והדין האמריקאי ממילא מספק למשיבה 6 חסינות בהקשר זה. עוד נמסר כי ככל שהמבקשים מבקשים להסיר את התכנים, עליהם לספק למשיבה 6 צו מבית משפט בארה"ב.
6. ביום 10.7.2016 הוגשה על ידי המבקשים התביעה כנגד 8 נתבעים שונים, ביניהם המשיבה 6, בעילות של לשון הרע, פגיעה בפרטיות, הטרדה מינית, הפרת חובה חקוקה – העלבת עובד ציבור והפרת זכויות יוצרים. בנוסף, הוגשה הבקשה דנן להיתר המצאה מחוץ לתחום בקשר למשיבה 6.

ב. טענות הצדדים

טענות המבקשים

7. המבקשים טענו כי בהתאם לפסיקה, על המבקש היתר המצאה מחוץ לתחום לעמוד ב-3 תנאים מצטברים: (1) קיום עילת המצאה – כאשר ההלכה היא כי מדובר ברמת הוכחה נמוכה מההליך העיקרי; (2) קיום עילת תביעה – גם כאן מדובר ברמת הוכחה נמוכה מההליך העיקרי, ואף נמוך יותר מהרמה הנדרשת בקשר לקיום עילת ההמצאה; וכן (3) נאותות הפרורם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-07-18796 צרפתי ואח' נ' Google inc ואח'

8. בקשר לקיום עילת ההמצאה, ראשית, המבקשים טענו כי על בית המשפט ליתן להם היתר המצאה לחו"ל למשיבה 6 בהסתמך על תקנה 500(6) שעניינה צו מניעה לגבי דבר הנעשה או העומד להיעשות בתחום המדינה, או בקשר למניעה או הסרה של מטרד בתחום המדינה. לשיטת המבקשים, הבלוגים נשוא התביעה דן, נצפים בעיקר בישראל ומכאן הנחיצות בהיעתרות לצו הנ"ל להסרת הבלוגים. בנוסף, הבלוגים הינם בעברית, מופעלים על ידי ישראלים ומטרתם לפגוע בעובדים סוציאליים ישראלים. נטען כי המשיבה פועלת בישראל ומחזיקה עובדים ישראלים, ואף על שמה ישנו סימן מסחרי בישראל.
9. שנית, לחילופין, היתר ההמצאה נטען מכוח תקנה 500(10), דהיינו כי המשיבה הינה בעל דין דרוש. לשיטת המבקשים, התביעה דן הוגשה כהלכה נגד הנתבעים 7-8, ומכאן שהמשיבה 6 הינה בעלת דין נדרשת בתביעה המתנהלת נגד יתר הנתבעים. לטענת המבקשים, המשיבה 6 הינה בעלת דין דרושה היות שהבלוגים נשוא התביעה דן נמצאים בשליטתה מלאה והיא יכולה למחוק אותם ו/או לבצע כל פעולה בהם בלחיצת כפתור. היות שהמבקשים פנו למשיבה 6 על מנת להסיר את הבלוגים וזו סירבה, יש לראותה כאחראית לפרסומים.
10. שלישית, לחילופין, היתר ההמצאה נטען מכוח תקנה 500(7), דהיינו כי התובענה מבוססת על מעשה או מחדל בתחום המדינה, וזאת משום שהבלוגים מתופעלים ומתוחזקים בישראל על ידי הנתבעים 7-8 לכאורה, אזרחי ישראל. בנוסף, הנזק של המבקשים הינו בישראל. מכאן שההפרה, או לפחות חלקה, מתרחשת בישראל. המבקשים הפנו לעניין מ (ראשל"צ) 1106/07 **משטרת ישראל נ' קרלטון** (פורסם בנבו, 29.1.2007) (להלן: "**עניין קרלטון**") במסגרתו קבע בית המשפט השלום כי מיקום העבירה באינטרנט יכול שיהיה בישראל גם אם העברין ועסקו נמצאים פיזית מחוץ לישראל. קביעה זו אושרה גם על ידי ערכאת הערעור. לשיטת המבקשים, מקל וחומר ניתן ללמוד כי אם בתי המשפט מחילים ריבונות משפטית וחובות פליליות על תושבי חוץ שפעילים באתרי אינטרנט הנצפים בישראל, אזי יש גם להחיל חובות אזרחיות. כך גם הפנו המבקשים לעניין רע"א 530/12 **שמחה יעקובוביץ נ' יוסף (ג'ו) אדוארד** (פורסם בנבו, 28.3.2012) (להלן: "**עניין יעקובוביץ**") במסגרתו קבע בית המשפט העליון כי כאשר פורסמו דברים ברשת האינטרנט, המעשה בוצע למעשה בכל מקום, והתובעים שם היו רשאים להגיש את תביעתם בכל מחוז בארץ שחפצו בו.
11. עוד נטען כי בתי המשפט השונים פסקו כי די בקרות הנזק בישראל על מנת שתקום עילה בהתאם לתקנה 500(7), והפנו בהקשר לכך לפסק הדין שנקבע בע"א (מחוזי תל אביב) 58121-06-14 **Cippia נ' זדון** (פורסם בנבו, 2.2.2015), וכן לפסק הדין בע"א (מחוזי תל אביב) 2060-07 **דב קציר נ' אדריאן דודיסקו** (פורסם בנבו, 10.8.2010).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-07-18796 צרפתי ואח' נ' Google inc ואח'

12. בקשר לקיומה של עילת התביעה, נטען כי למבקשים עילת תביעה טובה ורצינית נגד המשיבה, בשל סירובה העיקש להסיר את הבלוגים הפוגעניים אשר עושים שימוש בפלטפורמה שהיא מפעילה. בהתאם לנוהל "הודעה והסרה", משסירבה המשיבה להסיר את האתרים הפוגעניים מרשת האינטרנט, האחריות בגין הפרסומים בבלוגים מוטלת עליה. בהקשר זה הפנו המבקשים לעניין ת"א (מחוזי מרכז) 567-08-09 א.ל.י.ס אגודה להגנת יצירות סינמטוגרפיות (1993) בע"מ נ' רוטר.נט בע"מ (פורסם בנבו, 8.8.2011), במסגרתו נקבע כי התנאים לקבלת פטור מאחריות לספקי אינטרנט כוללים כי ספק האינטרנט אינו מקבל טובת הנאה כלכלית ישירה מהפעילות המפרה, כאשר בעניינינו כאמור המשיבה 6 מרוויחה מהבלוגים היות שהיא "משתילה" פרסומות שם.

13. בקשר לתחולת הדין הישראלי, הרי שבניגוד לנקבע לגבי אתר "הייד פארק" בעניין ת"א (מחוזי תל אביב) 39692/03 סודרי נ' ארנון שטלריד (פורסם בנבו, 1.8.2005), בעניינינו כל אדם המבקש להקים בלוג על גבי הפלטפורמה מסכים לתנאי השימוש שלה ולא מדובר במשתמשים מזדמנים ו/או אנונימיים שלא ניתן לאתרם, ובהתאם למשיבה 6 יש שליטה עליהם ועל הפרסום שהם מעלים.

14. המבקשים טענו בנוסף כי הדין הנכון הינו מקום ביצוע העוולות שהינו בישראל, כאשר הפגיעה בפרטיות המבקשים נעשתה בישראל, פרסום לשון הרע נעשה בישראל והנזק נגרם בישראל. לחילופין, יש לקבוע כי מקום ביצוע העוולה הוא אקראי וכי לישראל הזיקה המשמעותית ביותר לאירועים נשוא התביעה דנן. המבקשים הוסיפו, כי כאשר דרכם הדיונית של המבקשים חסומה על פי הדין האמריקאי, משיקולי הוגנות וצודק יש להחיל את הדין הישראלי.

15. בקשר לטענת הפורום הנאות, המבקשים טענו כי בית משפט זה הינו הפורום הנאות לדון בתביעה דנן. לשיטתם, האירועים נשוא ההליך דנן התרחשו בישראל, המבקשים הינם אזרחים ישראליים, והנזקים אשר נגרמו להם התממשו בישראל. לפיכך, מירב הזיקות מצביעות על כך שהפורום הנאות לניהול ההליך הוא בתי המשפט בישראל. בהקשר זה נטען גם כי עם התפתחות הטכנולוגיה ממעיטים בתי המשפט מלקבל טענת פורום לא נאות. עוד נטען כי ניהול ההליך בפורום זר יסרב את ההליך ויטיל נטל על המבקשים אשר ידרשו לתרגם מסמכים רבים. מבחינת ציפיות הצדדים, המשיבה 6 הינה תאגיד ענק הפועל בכל העולם ועל כן סביר כי הניחה כי ביום מן הימים תתבע לדין בישראל. המבקשים אינם משתמשים של המשיבה 6, ומשהם נפגעו מפעולותיה ראוי לאפשר להם לתבוע בפורום הנוח להם. מבחינת השיקול הציבורי, הרי שהפרסומים בבלוגים הם בעברית, ועל כן ראוי כי יקבע כי הפורום המקומי הוא הפורום הנכון לדון בתביעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-07-18796 צרפתי ואח' נ' Google inc ואח'

16. בתשובה לתגובת המשיבה 6 ציינו המבקשים כי למשיבה אינטרס כלכלי שלא להסיר את הבלוגים לאחר שהגולשים מדווחים עליהם, וזאת היות שהמשיבה 6 מרוויחה מהפרסומות המופיעות בבלוגים אלו בדרכים שונות.

17. עוד נטען כי חלק מהבלוגים נשוא התביעה דגן הוסרו כתוצאה מהמצאת כתב התביעה למר רן יניב הרטשטיין, שהינו לטענת המבקשים, האחראי על הגרסה העברית של אתר המשיבה 6 משנת 2007, ולמר רמי יושובייב, שלטענת המבקשים הינו האחראי על תרגום ושחרור גרסאות וורדפרס בעברית משנת 2011. לטענת המבקשים, מר הרטשטיין ומר יושובייב, למרות הכחשתם לקשר עם המשיבה 6, העבירו את כתב התביעה לידיעת המשיבה 6, וזו פעלה להסרת חלק מהבלוגים. לטענת המבקשים, יש בפעולות הסרה אלו מטעם המשיבה 6 כדי להעניק להם היתר המצאה אל מחוץ לתחום.

18. המבקשים טענו כי אי מתן היתר המצאה בתיק זה יעניק רוח גבית למעוולים נוספים לפעול באמצעות הפלטפורמה ולהכפיש ולפגוע באזרחים נוספים, כאשר צוין כי המעוולים בתיק זה נמצאים כיום במעצר.

טענות המשיבה 6

19. המשיבה 6 טענה כי היא אינה מנטרת, ואינה מנהלת מעקב אחר התכנים אשר הגולשים מעלים לבלוגים שלהם, ולשיטתה היא אינה גם נדרשת לבצע פעולות אלו. המשיבה 6 טענה כי נוהל "הודעה והסרה", שלשיטת המבקשים יש להטיל על המשיבה 6 אחריות היות שלא פעלה לפיו, חולש, על פי הדין האמריקאי, על הפרות זכויות יוצרים, והוא ממילא אינו חל על תכנים שאינם מלווים בהפרת זכויות יוצרים כדוגמת לשון הרע. עוד נטען כי המשיבה 6 פועלת להסיר תכנים רק במצבים חריגים, כאשר בקשר לתכנים שנטען לגביהם כי הם מהווים לשון הרע – המשיבה 6 פועלת להסירם רק בהינתן צו מפורש של בית משפט.

20. המשיבה 6 טענה כי המבקשים לא פירטו באופן ספציפי את התכנים הפוגעניים לטענתם, וממילא על פי בדיקה שערכה המשיבה 6, מרבית הכתובות שצינו המבקשים בבקשה כבר הוסרו או שמדובר בבלוגים שאינם קשורים כלל למשיבה 6.

21. בקשר לבקשה למתן היתר המצאה מחוץ לתחום ככלל, נטען כי בתי המשפט נוטים לנקוט ריסון ומשנה זהירות בהיעתרות לבקשה זו, וזאת בשל חשש מהתנגשות סמכויות ערכאות השיפוט במדינות השונות ופגיעה בכללי נימוס בינלאומיים. בהקשר זה נקבע בפסיקה כי ככל שישנו ספק בקשר להתקיימות אחת החלופות בתקנה 500 לתקנות סדר הדין האזרחי, יפעל הדבר לטובת הנתבע הזר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-07-18796 צרפתי ואח' נ' Google inc ואח'

22. בקשר לטענות המבקשים לתחולת תקנה 500(6) ו-500(7), הרי שאין מחלוקת כי המשיבה 6 לא פרסמה בעצמה את התכנים הפוגעניים, אלא היו אלו הנתבעים 7-8 לכאורה שאחראים על פרסום זה. כלומר, המעשה או המחדל המיוחס למשיבה 6 הוא למעשה אי הסרת הבלוגים בהתאם לנוהל "הודעה והסרה". פעולת ההסרה או אי ההסרה של הבלוגים איננה פעולה הנעשית או יכולה להיעשות בישראל, כאשר כל התכנים המועלים לבלוגים שקשורים לפלטפורמה מאוחסנים על גבי שרתי התוכן של המשיבה 6 אשר נמצאים כולם בקליפורניה, ארה"ב – דהיינו, ובניגוד לדרישות תקנה 500, הפעולה ו/או המחדל אינם נעשים בישראל. בהקשר זה הופנה בית המשפט לנקבע בעניין ת.א (מחוזי תל אביב) 30008-10-13 **פרמייר ים המלח מעבדות קוסמטיקה נ' Amazon.com Inc.** (פורסם בנבו, 19.3.2015) (להלן: "עניין אמזון"), שם לא ניתן היתר המצאה נגד אמזון לאור העובדה כי היא רק "פלטפורמת מסחר". עוד נטען כי אין די כי קרות הנזק יהיה בישראל על מנת לבסס מתן היתר המצאה מחוץ לתחום השיפוט, ויש צורך שכל יסודות העוולה יתקיימו בשטח המדינה.
23. המשיבה 6 טענה כי עניין קרלטון אליו הפנו המבקשים אינו עוסק בתחום המשפט הפרטי אלא במשפט הפלילי ואינו עוסק כלל בסמכות שיפוט בינלאומית, והקביעה שם התבססה על כך שאתר ההימורים שם פנה באופן ספציפי אל הקהל הישראלי, ובעניינינו אין מחלוקת כי המשיבה 6 אינה פועלת באופן ספציפי לקהל הישראלי אלא מספקת שירותים המוצעים בכל רחבי העולם. גם עניין יעקובוביץ אליו הפנו המבקשים אינו רלוונטי, היות שעוסק בסמכות מקומית ולא בסמכות בינלאומית, ועוסק ביסוד "הפרסום", כאשר בעניינינו כאמור המעשה ו/או המחדל הנתען הוא ההסרה ו/או אי ההסרה של הבלוגים.
24. המשיבה 6 טענה כי המבקשים לא הניחו תשתית ראויה לטענה כי המשיבה 6 הינה בעל דין דרוש, ואין די בכך שהמבקשים הגישו תביעה כהלכה נגד הנתבעים 7-8. בנוסף, בעניינינו, אין כל שאלה עובדתית או משפטית משותפת בין המשיבה לבין הנתבעים 7-8, וניתן יהיה להכריע בתביעה נגד הנתבעים 7-8 גם ללא נוכחותה של המשיבה 6 בהליך ו/או להורות לנתבעים 7-8 להסיר את הפרסומים, ללא מעורבות המשיבה 6 כלל. המשיבה 6 הוסיפה כי בתי המשפט נוקטים גישה נושה ודווקנית בקשר להחלת תקנה 500(10) לאור היותה "סעיף סלי".
25. המשיבה 6 הוסיפה וטענה כי אין בעניינינו שאלה רצינית לדון בה, היות שעל פי הדין האמריקאי שראוי שיחול בעניינינו, אין למשיבה 6 אחריות לפרסומים פוגעניים. על פי ההלכה, הדין החל הוא דין מקום ביצוע העוולה. כאמור, העוולה המיוחסת למשיבה 6 היא אי ההסרה של התכנים, ומכאן כי מקום ביצוע העוולה הוא המקום ממנו ניתן היה להסיר את כתובות הבלוגים – ארה"ב. דהיינו הדין האמריקאי חל בעניינינו. הדין האמריקאי,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-07-18796 צרפתי ואח' נ' Google inc ואח'

- ובפרט סעיף 230(1)(C) Communications Decency Act מעניק חסינות מוחלטת מאחריות לנותני שירות אינטרנט, כדוגמת המשיבה, ביחס לפרסומים שנעשו בידי אחרים.
26. המשיבה 6 טענה כי גם בהתאם לדין הישראלי אין עילה כלפי המשיבה 6, לאור העובדה כי חוק איסור לשון הרע מאפשר הרחבת אחריות בגין פרסום לשון הרע ביחס ל-"אמצעי תקשורת", כאשר אתר אינטרנט אינו נכלל תחת הגדרה זו, והמשיבה 6 אינה נכללת בהתאמה תחת הגדרה זו. יתירה מזאת, גם נוהל "ההודעה והסרה" אליו מתייחסים המבקשים לא עוגן בחקיקה ו/או בהלכה הפסוקה בישראל.
27. המשיבה 6 טענה כי המבקשים לא פירטו דבר בקשר לפרסומים נשוא התביעה דנן, והרלוונטיות של המשיבה 6 לטענותיהם בקשר לפגיעה בפרטיות ו/או הטרדה מינית ו/או הפרת זכויות יוצרים ו/או טענות אחרות. ממילא טענו כי למשיבה 6 אין כל רלוונטיות לטענות אלו. למען הזהירות נטען כי בכל מקרה המבקשים אינם בעלי זכויות היוצרים בקשר לתמונות המופיעות בבלוגים נשוא התביעה דנן. בהתאם לכך ממילא המשיבה 6 לא הפרה זכויות יוצרים.
28. המשיבה 6 טענה כי הנטל להראות כי בית משפט זה הוא הפורום הנאות לדון בתביעה מוטל על המבקשים. בעניינינו, מבחן "מירב הזיקות" מראה קשר רופף, אם בכלל, בין המשיבה 6 לפורום הישראלי, וזאת מן הטעמים שפורטו לעיל. עוד נטען כי אין בטענת הפגיעה ביעילות ההליך שהעלו המבקשים ממש. בנוסף, מנקודת המבט של הציפיות הסבירות של הצדדים, הרי שהמשיבה 6 אינה מכוונת את פעילותה למדינה ספציפית ואין לה שליטה על מהות התכנים, ובהתאם לכך לא הייתה לה ציפייה כי תאלץ להתדיין בכל מדינה בעולם בהתאם לשפה שבה פורסמו התכנים בבלוגים הקשורים לפלטפורמה. בנוסף, טיבה של הפעילות של המשיבה 6 אינה ייחודית לישראל, ועל כן השיקול הציבורי מטה את הכף אל עבר הפורום האמריקאי, מקום מושבה של המשיבה 6.
29. בתשובה לתגובת המבקשים טענה המשיבה 6 כי מר הרטרשטיין ומר יושובייב הם אינם עובדים של המשיבה ואינם גורמים מוסמכים או מורשים מטעם המשיבה 6 לקבל כתבי בי-דין או בכלל. בנוסף, הסרת חלק מהבלוגים נשוא התביעה דנן אינה קשורה כלל להעברת כתב התביעה למר הרטרשטיין ו/או למר יושובייב.
30. המשיבה 6 הוסיפה וטענה כי בעניינינו אין מקום לתחולת החריג שנקבע בעניין ינון, משעניינינו לא נופל לכדי אירועים חריגים שלגביהם נקבע כי מקום ביצוע העוולה הוא מקרי, כאשר כידוע המשיבה 6 היא תאגיד אמריקאי הפועלת על פי דין ארה"ב כענין שבשגרה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-07-18796 צרפתי ואח' נ' Google inc ואח'

ג. דיון והכרעה

31. מושכלות יסוד הן כי בעל דין המבקש לפתוח בהליך נגד נתבע הנמצא מחוץ לתחום השיפוט של מדינת ישראל, צריך לבקש מבית המשפט היתר להמצאת כתבי בי-דין מחוץ לתחום שיפוטה של מדינת ישראל. על מנת שתצלח בקשה זו, על המבקש לעמוד במספר משוכות. ראשית, על המבקש להראות כי נסיבות המקרה מתאימות לאחת מן החלופות המופיעות בתקנה 500 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 (להלן: "**תקסד"א**"), כאשר בשלב זה אמנם נטל ההוכחה מוטל על המבקש, אולם נטל זה הוא נמוך יותר מזה שידרש בהליך העיקרי עצמו. עם זאת, במקרה של ספק, יפעל הדבר לטובת הנתבע, ובית המשפט לא יתיר את ההמצאה.

32. שנית, על מבקש היתר ההמצאה להראות כי בידיו "שאלה רצינית שיש לדון בה" בקשר לעילת התובענה העיקרית, כאשר גם בעניין זה רמת ההוכחה הנדרשת נמוכה מזו שבהליך האזרחי וכל תכליתה למנוע הרחבת סמכות השיפוט בתביעות שהן טורדניות או תביעות סרק.

33. שלישית, גם אם מתקיימים שני התנאים לעיל, עדיין מסור לבית המשפט שיקול הדעת לבחון האם בית המשפט הינו הפורום הנאות לדון בתובענה (ר' ע"א 9725/04 **אשבורן חברה לסוכנויות ומסחר בע"מ נ' CAE Electroics Ltd** (פורסם בנבו, 4.9.2007) (להלן: "**עניין אשבורן**"); רע"א 8042/12 **אלי רייפמן נ' Dr. Marc Ritche** (פורסם בנבו, 15.1.2013) (להלן: "**עניין רייפמן**"); ת"צ 10822-02-15 **Linkedin Corporation נ' איתי לנואל** (פורסם בנבו, 9.4.2017) (להלן: "**עניין לנואל**")).

34. בעניינינו הצדדים חלוקים לגבי התקיימות התנאים למתן היתר המצאה שהם עילת ההמצאה, לרבות תחולת תקנות 500(6), 500(7) ו-500(10) לעניינינו, עילת התובענה וסוגיית הפורום הנאות. נבחן את התקיימותם של שלושת התנאים לעיל בעניינינו כסדרם.

ג.1. תחולת חלופות תקנה 500

35. אתחיל דווקא בדיון בתחולת תקנה 500(6) ותקנה 500(7) אשר קובעות כדלקמן:
"רשאי בית המשפט או רשם שהוא שופט, להתיר המצאת כתב בי-דין, אל מחוץ לתחום המדינה באחת מאלה:

...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-07-18796 צרפתי ואח' נ' Google inc ואח'

(6) מבקשים צו מניעה לגבי דבר הנעשה או עומד להיעשות בתחום המדינה, או מבקשים למנוע או להסיר מטרד בתחום המדינה, בין אם מבקשים גם דמי נזק בקשר לכך ובין אם לאו;

(7) התובענה מבוססת על מעשה או מחדל בתחום המדינה.

36. לשיטת המבקשים, הבלוגים יושבים על הפלטפורמה של המשיבה 6, מתופעלים ומתחזקים מישראל, והנזק של המבקשים הינו בישראל. מנגד, המשיבה 6 טענה כי אין מחלוקת כי היא לא פרסמה את התכנים הפוגעניים בעצמה, והמעשה המיוחס לה למעשה הוא אי הסרתם של כתובות האתרים הפוגעניים לכאורה בהתאם לנוהל "הודעה והסרה", שאינו יכול להיחשב כמעשה או פעולה היכולה להיעשות בישראל, משום שכל התכנים המועלים לבלוגים מצויים ומאוחסנים על שרתים המצויים כולם בקליפורניה, ארה"ב.

37. אקדים ואציין כי כפי שיפורט עוד להלן, איני מוצאת כי אני נדרשת לדון, בשלב זה, בשאלת אחריותה של המשיבה 6, כפלטפורמה המארחת את הבלוגים, לתכנים הפוגעניים לכאורה שפורסמו בבלוגים אלו. מדובר בטענה הדורשת לדעתי דיון כשלעצמו, לרבות בקשר לטענות הצדדים לגבי נוהל "הודעה והסרה" ותחולתו בדיון, אשר ראוי שתוכרע במסגרת ההליך העיקרי, כאשר יוזכר כי נטל ההוכחה המוטל על המבקשים בשלב זה הוא נמוך יחסית. הנחת הבסיס לצורך הדיון בבקשה דנן, כי המבקשים טוענים כי למשיבה אחריות לפרסום לאור סירובה להסיר תכנים אלו. בהקשר זה, היתר ההמצאה מחוץ לתחום ינתן ככל שמדובר במעשה או מחדל לכאורה של המשיבה 6 בעצמה, ולא בשל מעשה או מחדל של צד שלישי, לרבות הנתבעים 7-8 (ר' ער (מחוזי מרכז) 57451-03-16 **הצלחה התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת נ' AU Optronics Corporation** (פורסם בנבו, 29.12.2016)).

38. ראשית, צודקת המשיבה כי ההלכה הנוהגת מפרשת את המושגים "מעשה" ו/או "מחדל" בתקנה 500(7) כך שלא די בקרות הנזק בישראל כדי להצמיח עילה למתן היתר המצאה מחוץ לתחום, אלא נדרש כי המעשה או המחדל אירעו בישראל (ר' רע"א 6403/14 **שירות מזור א' לתיקון ושיפוץ מוצרי חשמל ביתיים בע"מ נ' WHIRLPOOL EUROPE S.R.L.** ITALY (פורסם בנבו, 7.1.2015)).

39. ואולם, אין לדעתי בכך כדי לאיין את תחולת תקנה 500(7) בעניינינו. ואסביר.

40. בעניין אמזון, אליו הפנתה המשיבה בטענותיה, קבעה כב' השופטת צ'רניאק כי היות שאמזון הינה חברה זרה שמקום מושבה בארה"ב והיא מנהלת את עסקיה בארה"ב, ושהמוצרים שהיא מוכרת יכולים להיות מוזמנים מכל מקום בעולם, הרי שאין מדובר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18796-07-16 צרפתי ואח' נ' Google inc ואח'

במעשה או מחדל הנעשים בישראל. בית המשפט אבחן שם בין המקרה של אמזון לבין פסקי דין אחרים שעסקו בנושא זה, בעיקר בשל העובדה שהפרסום נשוא התביעה שם אינו מכוון לגורם ישראלי, כאשר מדובר בפרסום בשפה האנגלית, אין כל גורם ספציפי אליו מכוון הפרסום וכן העובדה שדווקא הציבור הישראלי סביר שלא יביע התעניינות בשימוש בבלטפורמת המסחר בהקשר למוצרים נשוא ההליך שם.

41. ואולם בעניינינו, דומה כי מדובר בבלוגים בשפה העברית המיועדים לציבור הישראלי, ועוסקים במבקשים שהינם אזרחים ישראלים. שותפה אני בהקשר זה לעמדתה של כב' הש' עמית-אניסמן בעניין לנואל כי "בעידן האינטרנטי, די בכך כי הפעולה נשוא התובענה, קרי משלוח הדואר האלקטרוני, בוצעה עבור או עם ישראלים, על מנת להקים עילת המצאה מכוח הוראות תקנה זו [תקנה 500(7) – א.פ.פ.] (עניין לנואל, בפס' 41). כך גם בעניין ה"פ (מחוזי י-ם) 12816-08-13 עמרי וייל נ' Facebook, Inc. (פורסם בנבו, 3.12.2014) קבע בית המשפט המחוזי כי כאשר מדובר במשתמש ישראלי, בדף המתנהל בשפה העברית ואשר עוסק בדברים הקשורים רובם ככולם בציבוריות הישראלית, יש לקבוע כי הפעולה הופנתה אל ישראל באופן ייחודי, ועל כן מדובר במעשה שנעשה גם בישראל (שם, בפס' 44).

42. אני יכולה בהתאם לקבל את טענת המשיבה 6, כי פעולת ההסרה ו/או העדר ההסרה של התכנים הפוגעניים מהבלוגים היא פעולה שמתבצעת היכן שמצויים שרתי המשיבה, בין אם היו השרתים בארה"ב ובין במקום אחר בעולם. כאמור, פעולת ההסרה ו/או העדר ההסרה מבוצעת עבור ישראלים, בקשר לבלוגים בעברית, הנוגעים לעניינים ואישים בציבוריות הישראלית, ולא יהיה זה סביר לקבוע כי המעשה בהקשר זה מתרחש היכן שהמשיבה 6 החליטה למקם פיזית את שרתי התוכן שלה.

43. על כן אני מוצאת לקבוע כי המבקשים עמדו בנטל להראות כי קיימת "תביעה ראויה לטיעון" בקשר לתחולה של תקנה 500(7) בעניינינו.

44. למעלה מן הצורך יצוין כי המבקשים טענו בנוסף כי יש ליתן להם היתר המצאה מחוץ לתחום מכוח תקנה 500(10) היות שהמשיבה 6 הינה "בעל דין דרוש" ו/או "בעל דין נכון". בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי על מנת לבחון האם בעל דין זר הוא בעל דין "דרוש" או "נכון" יש לשאול את השאלה ההיפותטטית הבאה: אילו שני בעלי הדין, המקומי והזר, היו יושבים בתחום המדינה, האם שניהם היו צדדים נכונים לתביעה? דהיינו: (1) האם מדובר בתובענה שהוגשה כהלכה ולפי סדרי הדין ואינה משוללת יסוד לכאורה; וכן (2) האם התביעה נגד הצד הזר ראוי שתתברר יחד עם הצד היושב בארץ (ר' רע"א 7102/10 רואים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-07-18796 צרפתי ואח' נ' Google inc ואח'

עולם החברה להגנת הטבע בע"מ נ' פבל פרלמוטר (פורסם בנבו, 12.4.2012); רע"א 4038/09

גיל ברונסטיין נ' ד"ר בלינדר ג'ורג' – מ.א.ר. בע"מ (פורסם בנבו, 19.7.2009).

45. בעניינינו, דומה כי המבקשים אכן הגישו את התביעה כהלכה, ואין קושי לקבוע כי לא מדובר בתביעה משוללת כל יסוד. ואולם לדעת, המבקשים לא עמדו בנטל, בהתחשב בטענותיהם כלפי המשיבה 6, להראות כי ראוי שטענותם כלפי המשיבה 6 תתברר יחד עם הנתבעים 7-8. טענותיהם בהקשר זה נטענו בעלמא. כזכור, עיקר טענות המבקשים כלפי המשיבה 6 נוגעות לסירוב המשיבה 6 להסיר את התכנים הפוגעניים לשיטתם, ואילו טענות המבקשים כלפי הנתבעים 7-8 נוגעות לפרסום בפועל של התכנים הפוגעניים לכאורה בבלוגים על ידי הנתבעים 7-8, תוך שבמסגרת ההליך נגד הנתבעים 7-8 ידרש בית המשפט, בין היתר, להכריע האם אכן מדובר בפרסומים המהווים לשון הרע נגד המבקשים. ואזכיר, כי לאור העובדה שמדובר בסעיף סל, ראוי לנקוט בגישה דווקנית בקשר לבקשה הנסמכת על חלופה זו, וכי כל ספק ביחס להתקיימות עילת ההמצאה פועל לחובת המבקשים. בהתאם לכך, לא מצאתי כי ראוי ליתן היתר המצאה בהתבסס על תקנה 500(10).

46. לסיכום התנאי הראשון, מצאתי כאמור כי המבקשים עמדו בנטל להראות כי קיימת להם עילת תביעה טובה בקשר לתחולת תקנת 500(7) בעניינינו, דהיינו כי המעשה ו/או המחדל בקשר למשיבה 6 נעשה בשטח מדינת ישראל.

2. עילת התביעה לגופה – האם קיימת "שאלה רצינית שיש לדון בה"?

47. בית המשפט העליון קבע לא פעם כי על מנת ליתן היתר המצאה מחוץ לתחום על בית המשפט לבחון גם את עילת התובענה לגופה. ואולם, לגבי נקודה זו על המבקשים לשאת בנטל נמוך – על המבקשים להראות כי מתעוררת שאלה רצינית הטעונה בירור, כאשר המטרה היא לוודא שהתובענה אינה טורדנית ואינה תובענת סרק (ר' עניין אשבורן, בפס' 8; עניין לנואל, בפס' 56).

48. המשיבה 6 הרחיבה בטענותיה בקשר להעדר האחריות של המשיבה 6 בהתאם לדין האמריקאי, שלשיטתה חל בעניינינו, ולפיו מוענק לכאורה פטור מוחלט לספק שירותי אינטרנט כדוגמת המשיבה לתכנים אשר מפרסמים צדדים שלישיים באמצעות שירותים אלו. עוד נטען כי גם בהתאם לדין הפורום, דהיינו חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1976 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"), אין המשיבה 6 עונה להגדרות שנקבעו בחוק ובפסיקה לגביהן הורחבה האחריות בגין פרסום לשון הרע, לרבות משום שהמשיבה אינה נכללת תחת ההגדרה "אמצעי תקשורת" בחוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-07-18796 צרפתי ואח' נ' Google inc ואח'

49. אין בידי לקבל טענות אלו במסגרת דיון בתנאי דנן. כאמור, מדובר בנטל הוכחה נמוך שנדרש מן המבקשים, וראוי הוא להפריד בין שאלת הפורום שידון בתביעה לבין סוגיית כללי ברירת הדין החלים בנסיבות אלו. במובן זה, איני מוצאת כי במסגרת בקשה להיתר המצאה מחוץ לתחום נדרשת הכרעה בשלב זה בקשר לדין החל בעניין זה, וממילא אין המבקשים נדרשים להוכיח בשלב זה את אחריות המשיבה 6 בהתאם לחלות הדין הזר בנסיבות בעניינינו. שאלות אלו ראויות להתברר בהמשך ההליך, לרבות בקשר לסוגיית כללי ברירת הדין, ואחריות המשיבה 6 ו/או היעדרה, אשר נגזרת מכך.

50. המבחן שיש להחיל בקשר לתנאי דנן הוא האם המבקשים יהיו זכאים לקבל את הסעד המבוקש על ידם בהנחה שיוכיחו את העובדות הכלולות בתביעה. בעניינינו, אין קושי לדעתי להשיב לשאלה זו בחיוב. המבקשים טוענים כי המשיבה 6 מסרבת להסיר תכנים פוגעניים לכאורה שפורסמו נגדם. השאלות האם מדובר בפרסומים פוגעניים וכן האם למשיבה 6, מתוקף היותה פלטפורמה המארחת את הבלוגים, קמה אחריות כלשהי נגד המבקשים הינן שאלות רציניות שראוי לדון בהן, תוך שאיני מביעה עמדה, בשלב זה, בקשר לדין החל בעניינינו ו/או האחריות של המשיבה 6 כעולה מהוראות הדין החל, שהינה שאלה שעשויה לעלות במסגרת ההליך העיקרי (ר' לעניין זה: עניין אשבורן, בפס' 9).

51. בשולי הדברים ולמעלה מן הצורך אציין כי ממילא מצאתי כי, נכון למועד זה, בהתאם לדין האמריקאי ו/או הדין הישראלי, המבקשים עמדו בנטל, הנמוך ממילא כאמור, להראות כי בעניינינו ישנה "שאלה רצינית לדון בה".

52. לסיכום התנאי השני, מצאתי לדחות את טענות המשיבה 6, משום שלדעתי הן מקדימות את זמנן, וכי המבקשים עמדו בנטל ההוכחה, הנמוך ממילא, כי קיימת שאלה רצינית שיש לדון בה בקשר למשיבה 6.

ג.3. שאלת הפורום הנאות

53. השאלה האם הפורום הישראלי הוא הפורום הנאות לדיון בתובענה תוכרע בהתחשב במכלול הנסיבות, לרבות מירב הזיקות שהינן העובדות המעידות על הקשר של בעלי הדין ושל העניין נשוא התובענה לכל הפורומים האפשריים (ר' רע"א 9141/00 Lang נ' מרכס, פ"ד נו(1) 118, 123 (2001)). בנוסף, יש לבחון מהן הציפיות הסבירות של הצדדים לגבי מקום ההתדיינות. כמו כן, יש לבחון מהם השיקולים הציבוריים הרלוונטיים בקשר לנאותות הפורום (ר' רע"א 7342/11 כלל חברה לביטוח בע"מ נ' INCOMACS LTD (פורסם בבב, 2.8.2012); עניין לנואל, בפס' 63-64)).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18796-07-16 צרפתי ואח' נ' Google inc ואח'

54. ראשית, בשאלת מירב הזיקות, דומה כי אין ממש בטענות המשיבה 6 כי מירב הזיקות בהקשר הוא לפורום הזר. בעניין ע"א 837/87 סרג'יו הויזה נ' דן הינדי, פ"ד מ"ד(4) 545, 551 (1990) נקבע כי "...ככל שנשוא התביעה הוא בעל אופי לוקאלי ישראלי רב יותר, כן תגדל הנטיה להשתמש בשיקול הדעת של בית המשפט לטובת התובע".
55. בעניינינו, לב ליבו של ההליך נוגע לפרסומים משמיצים ופוגעניים לכאורה בעברית, בבלוגים בעברית, הנוגעים גם למבקשים שהינם עובדים סוציאליים ישראלים, ובכך מופנים הבלוגים לקהל הישראלי. בהקשר זה, בדומה לקביעתי לעיל בקשר לתחולת תקנה 500(7) בעניינינו, אין בעובדה כי שרתי התוכן של המשיבה 6 ממוקמים דווקא בקליפורניה, כדי להעיד כי קיימת זיקה דומיננטית לקליפורניה, וכי בתי המשפט בקליפורניה הם לכאורה הפורום הראוי לדון בתובענה זו. כאמור, קבעתי גם לעיל כי המעשה ו/או המחלל שבוצע לכאורה על ידי המשיבה 6 התרחש בישראל. בהתאם לכך, הרי שמבחן מירב הזיקות בהקשר זה מביא למסקנה כי הפורום הישראלי הוא הפורום הנאות לדון בתובענה דנן.
56. בשולי הדברים, אוסיף, כי לא מצאתי רלוונטיות לטענות הצדדים בקשר לנוחות של הצדדים בניהול ההליך, בין בישראל ובין בארה"ב, ושני הצדדים לא פירטו טענותיהם בהקשר כדבעי. ממילא, לשיטתי, בעת זו, עם התקדמות הטכנולוגיה בכל תחומי החיים, מדובר בזיקה שחשיבותה בקביעת הפורום הנאות הולכת ופוחתת עד שכבר היום הינה משנית בלבד (ר' בהקשר זה גם את האמור בעניין אשבורן, בפס' 18).
57. שנית, בעניין הציפיות הסבירות, המשיבה 6 טענה כי היא נעדרת שליטה במהות התכנים המועלים לרשת באמצעות הגולשים השונים, והיא אינה מכוונת את פעילותה לקהל יעד במדינה ספציפית כזו או אחרת. טענה זו סופה להידחות.
58. המשיבה 6 מגדירה עצמה כמספקת שירות דרך האינטרנט, במובן של "שירותי אירוח" לאתרי אינטרנט או בלוגים, כאשר המשיבה 6 מספקת כאמור שירותים אלו באמצעות האינטרנט בכל רחבי העולם, לרבות בישראל. במובן זה, המשיבה 6 צריכה הייתה להביא בחשבון את האפשרות שהיא תיתבע בכל אחת מן המדינות בהן קיימת נגישות לשירותים אלו, ככל שעולה נגדה טענה לביצוע עוולה באותה מדינה בגין ובכל הקשור לאותם שירותים שסיפקה (ר' ע"א 2737/08 אורי ארבל נ' TUI AG (פורסם בנבו, 22.1.2009)).
59. שלישית, לעניין השיקולים הציבוריים, לאור הטענות הכבדות בדבר הפרסומים המשמיצים והמבזים לכאורה שפורסמו נגד המבקשים, הרי שלדעתי ניתן לומר כי ישנו אינטרס לפורום הישראלי להקל על ישראלים הנפגעים מפרסומים נגדם באתרי האינטרנט, לרבות בבלוגים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 16-07-18796 צרפתי ואח' נ' Google inc ואח'

אותם מארחת הפלטפורמה שמפעילה המשיבה, ולבקש להסיר פרסומים אלו ולתבוע את נזקם בקשר לכך.

60. אשר על כן, לסיכומי של התנאי השלישי, הרי שמצאתי כי המבקשים עמדו בנטל להראות כי הפורום הישראלי הוא הפורום הנאות לדון בתובענה זו.

61. למעלה מן הצורך, אוסיף כי לא מצאתי רלוונטיות טענות המבקשים בקשר למסירת כתב התביעה ו/או היתר ההמצאה לה"ה הרטשטיין ו/או יושבייב. המבקשים בעצמם ציינו כי ככל הנראה לא מדובר בעובדים ו/או שלוחים של המשיבה 6 ו/או מי שרשאים לקבל כתבי בי-דין מטעמה, כך שכל טענותיהם של המבקשים בהקשר לכך הינן בגדר השערות בלבד שאיני יכולה לקבל וממילא איני מוצאת כי הן נדרשות לצורך הדיון בבקשה דנן.

ד. סוף דבר

62. מצאתי כי המבקשים עמדו בנטל להראות כי קיימת להם תביעה הראויה לטיעון בקשר להתקיימות תקנה 500(7), כי התביעה בעניינה של המשיבה 6 מעוררת שאלה רצינית שיש לדון בה, וכי הפורום הישראלי הוא הפורום הנאות בנסיבות דנן.

63. לפיכך, ניתן היתר המצאה מחוץ לתחום כמפורט בבקשה.

64. המשיבה תשלם למבקשים הוצאות בקשה זו בסך 2,000 ₪.

ניתנה היום, ט' אלול תשע"ז, 31 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.

אושרי פרוסט-פרנקל, שופטת בכירה